

[Formanden]

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til justitsministeren og socialministeren:

»Hvordan vil ministeren i de tilfælde, hvor et barns forældre ikke kan fungere, forbedre samspillet mellem det offentlige myndigheds- og behandlersystem og barnets familie og andre personer i dets sædvanlige omgivelser?«

Af Glønborg (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/11 89. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/11 89).

Begrundelse

Glønborg (KRF):

Et barn, der bliver afskåret fra normal forældreamsorg, skal hjælpes, uanset om årsagen er forældrenes død, sygdom, fængsling, alkoholisme, narkomani eller andre ulykkelige forhold. Tak og lov for, at vi i Danmark ikke blot er teoretisk enige om denne smukke hensigt, men også har opbygget et samfund, hvis organer i praksis yder hjælp og støtte i sådanne tilfælde.

Det fremgår klart af forespørgslens tekst, at Kristeligt Folkeparti mener, at dette arbejde kan gøres bedre. Og så skal det gøres bedre. Det skylder vi disse ulykkelige børn.

Den lige vedtagne FN-konvention om barnets menneskerettigheder taler meget om myndighedernes pligt til at respektere barnets selvstændige identitet som del både af en større familie og af andre fællesskaber. Vi har ikke spurgt socialministeren og justitsministeren, om de har fået øje på disse værdier, for jeg ved, at begge ministre tillægger et barns hele netværk stor betydning, og derfor har vi spurgt: Hvordan kan vi bruge dette netværk bedre?

Men inden jeg tager fat på de forhold, som har fået os til at rette denne forespørgsel til socialministeren og justitsministeren, vil jeg gerne højt og tydeligt udtale som min opfattelse, at i de fleste tilfælde optræder myndigheder, behandlere, rådgivere, institutionspersonale og plejefamilier fornuftigt og ansvarsbevidst under hensyntagen til barnets tarv, sådan som vi skal ifølge love og regler.

Vi vil ikke kritisere alt og alle, men vi er overbeviste om, at noget i systemet trænger til forbedringer, og at nogle i systemet handler i strid med barnets tarv ved at forhindre barnet i at have kontakt med de mennesker, som kender og elsker barnet, og som har været nogle af barnets faste holdepunkter i en forvirret tilværelse.

Siden jeg i januar 1989 stillede et onsdagsspørgsmål til socialministeren om bedsteforældres mulighed for at støtte deres barn og barnebarn, har jeg fået kendskab til en lang række tilfælde, hvor jeg mener at systemet har handlet forkert over for barnet. Jeg skal nævne et par eksempler – tiden tillader ikke flere, selv om der er nok af dem, og det drejer sig ikke blot om bedsteforældre – :

En 6-års dreng er institutionsanbragt på grund af moderens psykiske tilstand. Han har før opholdt sig meget hos bedsteforældrene. Jeg har svært ved at se, hvilken gavn denne dreng har af, at institutionen kun vil bevilge 2 timers samvær med bedsteforældrene hver måned, og at de ikke må besøge ham f.eks. på hans fødselsdag, fordi nogle andre børn på institutionen ikke får fødselsdagsbesøg.

En dreng på ca. 8 år blev fjernet for 3½ år siden, fordi forældrene er stofmisbrugere. Hans bedsteforældre, der er velfungerende og i perioder har haft drengen i pleje med officiel tilladelse, blev nægtet adgang til observationshjemmet med begrundelsen: Han bliver ked af det, når han ser dem og ikke må tale med dem; og det må han ikke. Den professionelle plejefamilie, hvor drengen senere blev anbragt, nægtede at give drengen et postkort fra bedsteforældrenes ferietur. Jeg har en kopi af det, og det er absolut harmløst, men der står: »De kærligste hilsener, morfar og mormor«. Hvis en hilsen, der udtrykker et par bedsteforældres kærlighed til barnet, forstyrrer den teoretiske, professionelle behandling af barnet, er der nogle, der trænger til at få både teori og praksis lavet om.